Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38301
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

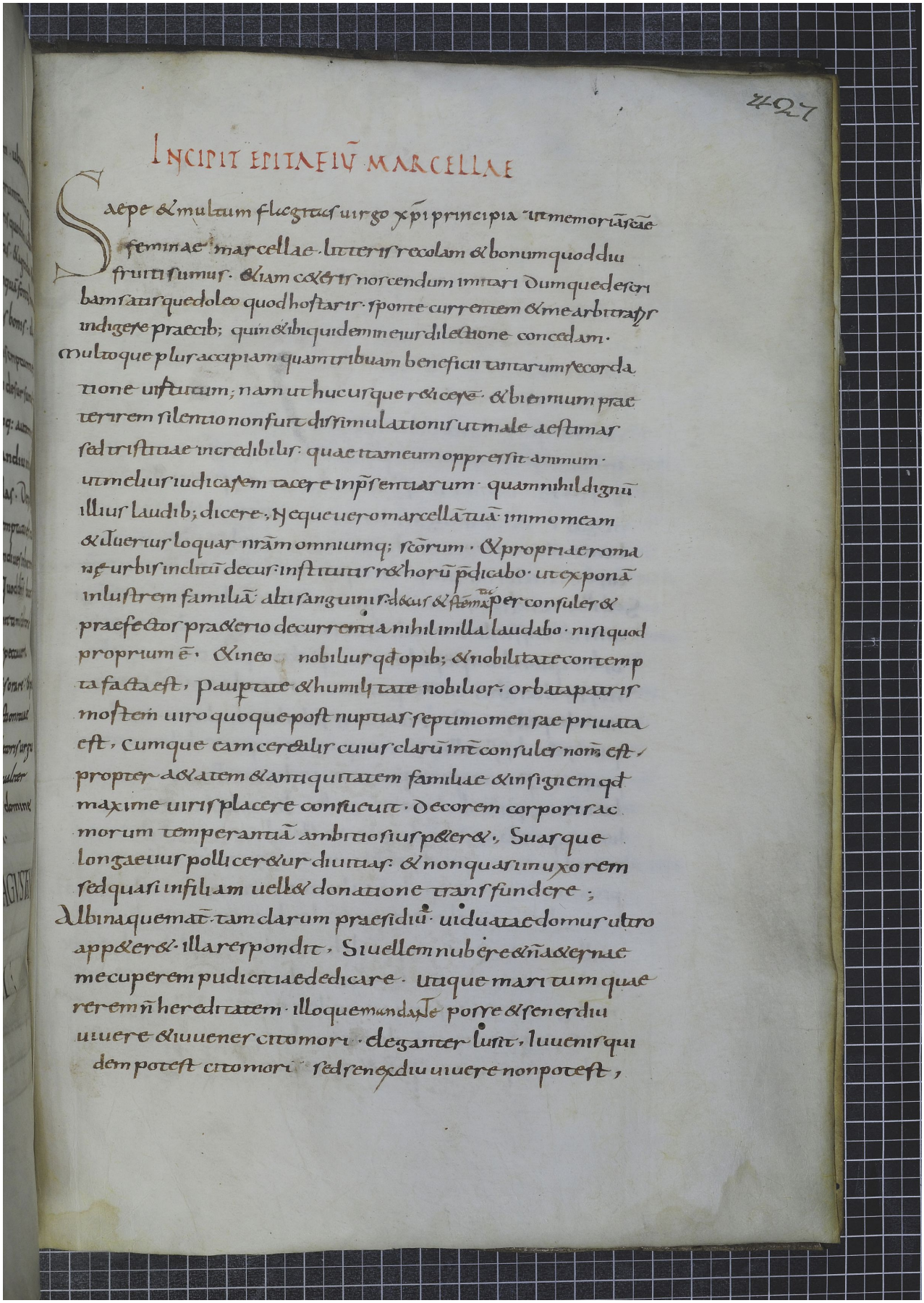

INCIPIT EPITAFIV MARCELLAE

Saepe & multum flagitasti uirgo xpi principia ut memoriae sacrae feminae marcellae litteris recolam & bonum quod diu fruiti sumus. & iam caeteris norendum imitari dum quedesideri bam ratur quedoleo quod hostaris sponte currentem & me arbitraris indigere praecib; quin & ibi quidem meiur dilectione concedam. multoque plur accipiam quam tribuam beneficii tantarum recordatione usuruum; nam ut hucusque reticere. & bienium praeterirem silentio non fuit dissimulationis ut male aestimar sed tristitiae incredibilis: quae tamen eum oppressit animum. ut meliur iudicarem tacere in presentiarum quam nihil dignum illius laudib; dicere. Neque uero marcellam tuam immo meam & tuam loquar nram omniumq; sororum. & propriae romanae urbis inclitae decus instituar & horum pdicabo. ut exponam inlustrem familiam altisanguinis & ornatus & stemmatum per consulem & praefectos praetorio decurrentia nihil in illa laudabo. nisi quod proprium est. & in eo nobilior qd opib; & nobilitate contempta facta est, pauptate & humilitate nobilior. orbata patris nostem uiro quoque post nuptias repetimomen sae priuata est, cumque tam certatim cuiur clarum in consulem nomen est, propter aetatem & antiquitatem familiae & insignem qd maxime uiris placere consuetum. decorem corporis ac morum temperantiam ambitiosius petere &, suarque longaeuum pollicerentur diuitias. & non quasi in uxorem sed quasi in filiam uelle donatione transfundere; Albinaque mater tam clarum praesidium uiduatae domus utro appetere. illa respondit, Si uellem nubere & nataeternae mecuperem pudicitiae dedicare. utique maritum quaerem non hereditatem. illoque mandante posse & senex diu uiuere & iuuenis cito mori. elegantes sunt, Iuuenis quidem potest cito mori sed senex diu uiuere non potest,